

Igen Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Rektor Úr! Tisztelt Kolléganők és Kollégák!

„Tiszteletben tartjuk történeti alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a nemzet egységét.” – olvassuk Magyarország Alaptörvényében. Az alkotmányos állami folytonosság, és hadd hangsúlyozzam: nem egyszerűen az állami, hanem az *alkotmányos* állami folytonosság olyan sajátosságunk, olyan kincsünk, amellyel kevés nemzet, kevés állam rendelkezik. 1000 éven át fennálló állami léttel találunk néhány országot. De olyat, amely létét nem csak a hatalomra, hanem a hatalom alkotmányos gyakorlására alapította, keveset. Magunkon kívül talán csak egyet, Angliát.

Nem ok nélkül tesszük ezért, ha minden alkalmat megragadunk, amikor megemlékezhetünk alkotmányos állami folytonosságunk kiemelkedő jogi mérföldköveiről: Szent István, Szent László, Kálmán dekrétumairól, az Aranybulláról, Werbőczy hármaskönyvéről, 1723, 1848 törvényeiről, az Ideiglenes Törvénykezési Szabályokról, a kiegyezés utáni első évtized nagy közjogi törvényeiről, az alkotmányosság helyreállításáról szóló 1920. évi I. törvénycikkről, a rendszerváltás törvényeiről és végül az Alaptörvényről. Nem ok nélkül tesszük, mert ezek nemcsak alkotmányos állami folytonosságunk bizonyítékai, hanem érvényes jogforrásokként ma is a jogértelmezés kötelező keretei.

Ha pedig a normatív keretéről megemlékeztünk, azt sem felejthetjük el, hogy ezek mögött nagy jogászok álltak. A dekrétumok és az Aranybulla szövegezőit nem ismerjük, de a hozzánk időben közelebbieket igen. Csak néhányukat említve: Werbőczy István, Deák Ferenc, Apponyi György, Mailáth György, Juhász Andor, Kozma Sándor, Finkey Ferenc, Edvi Illés Károly, Csemegi Károly, Löw Tóbiás, Concha Győző, Szladits Károly, Tomcsányi Móricz, Ereky Károly.

Folytathatnánk a névsort, de tehetünk ennél fontosabbat is. Nemcsak sejtjük, hanem tudjuk is, hogy e remek jogászaink nem magukban és maguktól alkottak korszakosat. Jogásznemzedékek utódai és hivatásrendek tagjai voltak. Munkáik nem kevés közös gondolkodáson, vitán, százak szellemi erőfeszítésén alapul.

Nincs ez másként ma sem. Minden mai magán-, köz- és büntetőjogi eredmény, jogszabály, dogmatikává szilárdult elmélet és követett döntvényé szilárdult jogalkalmazói értelmezés nem kevés közös gondolkodáson, vitán, százak szellemi erőfeszítésén alapul. Ezért van értelme annak, hogy a hivatásrendek időről időre összegyűlnek közösen gondolkodni.

Ezekkel a gondolatokkal köszöntöm a Kúria nevében a Tizenhetedik Magyar Jogászgyűlést!